

N:o 21.

Ank. till Riksd. kansli den 10 maj 1897, kl. 1 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut i vissa delar af bevillningsutskottets betänkande n:o 19 angående allmänna bevillningen.

Enligt bevillningsutskottet tillhandakomna protokollsutdrag hafva Riksdagens kamrar vid behandlingen af utskottets betänkande n:o 19, angående allmänna bevillningen, fattat skiljaktiga definitiva beslut i de delar, som här nedan omförmälas.

1:o.

I det författningsförslag, om hvars antagande utskottet under 1:sta punkten hemställt, hade 4 § erhållit följande lydelse:

»Fastighetsbevillning erlægges *icke* af:

a) staten;

b) akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk och barmhertighetsinrättningar: för dem tillhöriga allmänna platser, tomter och byggnader;

kommuner och andra menigheter: för dem tillhöriga, inom deras eget område belägna allmänna platser, tomter och byggnader;

Bih. till Riksd. Prot. 1897. 5 Saml. 1 Afd. 21 Häft. (N:o 21).

regementen och officerscorpser: för deras vid mötesplatser till begagnande under mötena uppförda byggnader; samt
 enskilda personer eller samfund: för dem tillhöriga kyrkor och bönehus;

allt dock endast så framt nu omförmälda allmänna platser, tomter, byggnader, kyrkor och bönehus icke lemna egaren någon inkomst; börande i motsatt fall fastighetsbevillning utgöras för så stor del af fastighetens taxeringsvärde, som enligt den i instruktionen för taxeringsmyndigheterna bestämda grund motsvarar inkomstbeloppet; och

c) egare af kanal, jernväg och annan farväg eller farled samt flottled: för den mark, som af anläggningen upptages, äfvensom för sjelfva kanal- och vägbyggnaden, hvarunder jemväl inbegripas de för anläggningens begagnande erforderliga stationshus, verkstäder och andra byggnader.»

Denna lydelse af paragrafen har af båda kamrarne godkänts, men har Andra Kammaren för sin del antagit ett tillägg af följande lydelse:

a) innehafvare af lägenhet med tillhörande åbyggnad, då lägenhetens hufvudsakliga värde utgöres af åbyggnaden och ej öfverstiger 500 kronor, derest lägenhetens innehafvare ej eljest erlägger bevillning af fast egendom eller inkomst eller hans inkomster, deri inbegripet det hyresvärde, åbyggnaden kan ega, uppgå till 500 kronor».

För denna frågas afgörande genom gemensam omröstning får utskottet föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som bifaller bevillningsutskottets af Första Kammaren godkända hemställan, att 4 § i förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst skall erhålla följande lydelse:

»Fastighetsbevillning erlägges *icke* af:

a) staten;

b) akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk och barmhertighetsinrättningar: för dem tillhöriga allmänna platser, tomter och byggnader;

kommuner och andra menigheter: för dem tillhöriga, inom deras eget område belägna allmänna platser, tomter och byggnader;

regementen och officerscorpser: för deras vid mötesplatser till begagnande under mötena uppförda byggnader; samt

enskilda personer eller samfund: för dem tillhöriga kyrkor och bönehus;

allt dock endast så framt nu omförmälda allmänna platser, tomter, byggnader, kyrkor och bönehus icke lemna egaren någon inkomst; börande i motsatt fall fastighetsbevilning utgöras för så stor del af fastighetens taxeringsvärde, som enligt den i instruktionen för taxeringsmyndigheterna bestämda grund motsvarar inkomstbeloppet; och

c) egare af kanal, jernväg och annan farväg eller farled samt flottled: för den mark, som af anläggningen upptages, äfvensom för sjelfva kanal- och vägbyggnaden, hvarunder jemväl inbegripas de för anläggningens begagnande erforderliga stationshus, verkstäder och andra byggnader,» röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, i öfverensstämmelse med Andra Kammarens mening, beslutit, att ifrågavarande paragraf skall lyda sålunda:

»Fastighetsbevilning erlägges *icke* af

a) staten;

b) akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk och barmhertighetsinrättningar: för dem tillhöriga allmänna platser, tomter och byggnader;

kommuner och andra menigheter: för dem tillhöriga, inom deras eget område belägna allmänna platser, tomter och byggnader;

regementen och officerscorpser: för deras vid mötesplatser till begagnande under mötena uppförda byggnader; samt

enskilda personer eller samfund: för dem tillhöriga kyrkor och bönehus;

allt dock endast så framt nu omförmälda allmänna platser, tomter, byggnader, kyrkor och bönehus icke lemna egaren någon inkomst; börande i motsatt fall fastighetsbevilning utgöras för så stor del af fastighetens taxeringsvärde, som enligt den i instruktionen för taxeringsmyndigheterna bestämda grund motsvarar inkomstbeloppet; och

c) egare af kanal, jernväg och annan farväg eller farled samt flottled: för den mark, som af anläggningen upptages, äfvensom för sjelfva kanal- och vägbyggnaden, hvarunder jemväl inbegripas de för anläggningens begagnande erforderliga stationshus, verkstäder och andra byggnader;

d) innehafvare af lägenhet med tillhörande åbyggnad, då lägenhetens hufvudsakliga värde utgöres af åbyggnaden och ej öfverstiger

500 kronor, derest lägenhetens innehafvare ej eljest erlägger bevillning af fast egendom eller inkomst eller hans inkomster, deri inbegripet det hyresvärde, åbyggnaden kan ega, uppgå till 500 kronor.»

2:o.

I utskottets författningsförslag hade 14 § erhållit följande lydelse:

»Skyldige att, i den ordning här nedan stadgas, utan särskild anmaning på heder och samvete afgifva uppgifter till ledning vid taxeringen äro:

a) egare af fastighet, som i 1 § b) omförmäles, eller sådan innehafvare af dylik fastighet, som enligt 2 § är pliktig att därför erlägga bevillning, så vida för nästföregående år taxeringsvärdet å den eller de fastigheter, hvilka af honom egas eller med skattskyldighet innehafvas, sammanlagdt uppgått till minst 10,000 kronor;

b) verk eller bolag, som är med Kongl. Maj:ts oktroj försedt eller blifvit såsom aktiebolag registrerad eller står under offentlig kontroll;

c) en hvar, som enligt lag är pliktig att föra handelsböcker;

d) skattskyldig, som under nästföregående år uppskattats för eller åtnjutit minst 1,000 kronors inkomst af kapital eller i arrende för fastighet;

e) skattskyldig, som under nästföregående år uppskattats för eller åtnjutit minst 2,000 kronors inkomst af arbete eller af kapital och arbete gemensamt.»

Utaf den sålunda föreslagna lydelsen af nämnda paragraf har Första Kammaren afslagit inledningen samt momenten a), c), d) och e) men godkänt momentet b), hvaremot Andra Kammaren beslutit, att ifrågavarande lagrum skulle lyda sålunda:

»Skyldige att, i den ordning här nedan stadgas, utan särskild anmaning på heder och samvete afgifva uppgifter till ledning vid taxeringen äro:

a) egare af fastighet eller sådan innehafvare deraf, som i andra § omförmäles, så vida för nästföregående år taxeringsvärde af minst 50,000 kronor varit fastigheten åsatt;

b) verk eller bolag, som är med Kongl. Maj:ts oktroj försedt eller blifvit såsom aktiebolag registrerad eller står under offentlig kontroll;

c) annan skattskyldig, som under nästföregående år uppskattats för eller åtnjutit inkomst af kapital, eller af arbete, eller af begge gemensamt, uppgående till minst 4,000 kronor.»

Utskottet, som anser dessa kamrarnes beslut, så vidt de strida mot hvarandra, icke kunna afgöras medelst gemensam omröstning, får till stöd för sin uppfattning anföra följande:

Sedan vid 1883 års riksdag i fråga om behandlingen af skattskyldigs till bevillningsberedningen aflemnade uppgifter kamrarne stannat i olika beslut, i det Första Kammaren ansett ett föreslaget stadgande derom böra afse allenast frivilligt meddelad uppgift, då deremot Andra Kamraren ansett jemväl särskildt infordrad uppgift böra under stadgandet inbegripas, har bevillningsutskottet i sitt memorial n:o 16, punkten 6:o), förklarat sig anse denna fråga icke vara af beskaffenhet att kunna göras till föremål för gemensam omröstning, hvarefter denna uppfattning blifvit af kamrarne godkänd.

Ett ytterligare stöd finner utskottet derutinnan, att sedan vid 1865 – 1866 årens riksdag ridderskapet och adeln afslagit en utskottets hemställan om föreskrift att ordförande i bevillningsberedning på landet skulle vara »helst inom distriktet boende», men de öfriga riksständen gillat utskottets förslag, man ansett nämnda stadgande vara af reglementarisk natur samt således tre ständs sammanstående beslut utgöra Rikets Ständers, under det, enligt då gällande bestämmelse, bevillningsfråga bort vid en sådan utgång inom stånden öfverlemnas till afgörande af förstärkt bevillningsutskott.

Utskottet finner således förevarande fråga hafva förfallit; hvilket utskottet härmed får för Riksdagen

anmäla.

3:o.

Utskottet hade hemställt, att 31 § i bevillningsförordningen måtte erhålla följande lydelse:

»1 mom. Derest i afgifven uppgift eller upplysning enligt 16 §, 17 §, 18 §, 21 § eller 25 § skattskyldig eller förmyndare eller god man för sådan mot bättre vetande lemnat origtigt meddelande och derigenom från taxering undandragit inkomst, skall vid den taxeringsförrättning, då kännedom erhålles om sådant svikligt förfarande, den skattskyldige särskildt taxeras för den inkomst, hvarför bevillning till följd af berörda förfarande icke blifvit påförd; och böte den skattskyldige eller, der den origtiga uppgiften lemnats af förmyndare eller god man, denne ett belopp, motsvarande fem gånger den bevillning, som genom det svikliga förfarandet undandragits kronan. Lag samma vare, der någon

mot bättre vetande i uppgift enligt 15 § eller 21 § angående fast egendom lemnat origtigt meddelande.

2 mom. Har inkomst, som af skattskyldig åtnjutits, undgått bevillning af annan orsak än att afgifven uppgift varit vederligen oriktig, skall vid den taxeringsförrättning, då utredning härom vinnes, den skattskyldige särskildt taxeras för den sålunda obeskattade inkomsten.

3 mom. Taxering på grund af denna § skall ske senast inom tre år efter det år, då inkomsten rätteligen bort taxeras, och påföres bevillningen, derest den skattskyldige affidit, hans dödsbo. Är boet skiftadt, påföres bodelegare icke mera än hvad af bevillningen å hans lott belöper och i intet fall mera än hans lott i boet utgör.»

Då denna § är beroende ej mindre af de beslut, som Riksdagen kan komma att fatta beträffande den här ofvan omförmälda 14 § än äfven i fråga om de till utskottet återförvisade 16 och 21 §§, torde något beslut beträffande 31 § nu icke kunna fattas, utan kommer utskottet att framdeles till Riksdagen inkomma med yttrande angående denna §; hvilket utskottet härmed får för Riksdagen

anmäla.

4:o.

Uti en inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 43, hade herr *Ollas A. Ericsson* i Ofvanmyra föreslagit:

»det Riksdagen måtte i skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes med första till Riksdagens antagande framlägga förslag till förordning angående inkomstbevillning, grundadt på Riksdagens förut gjorda uttalanden.»

I 2:dra punkten af omförmälda betänkande hade utskottet hemställt, att herr Ericssons motion icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Denna utskottets hemställan har bifallits af Första Kammaren, hvaremot Andra Kammaren bifallit en vid punkten fogad reservation, innefattande hemställan, att Riksdagen — med uttalande af att genom antagande af det i 1:sta punkten af utskottets betänkande omförmälda författningsförslaget ej de reformer i skattelagstiftningen, hvilka Riksdagen i sin skrifvelse till Kongl. Maj:t den 27 november 1892 framhållit såsom behöfliga, med hänsyn till sagda års urtima Riksdags beslut,

kunna anses hafva vunnit sin lösning — ville, med anledning af ifrågavarande motion, i skrifvelse till Kongl. Maj:t ytterligare framhålla behovet och önskvärdheten af att få emotse ett förslag till lösning af berörda skattefrågor, hvilken lösning Riksdagen ansett sig böra främja genom sin under innevarande år beslutade skrifvelse till Kongl. Maj:t om utredning af frågan om särskiljande af den kommunala beskattningen från bevillingen till staten.

Då någon sammanjemkning af kamrarnes skiljaktiga beslut i förevarande fråga synes utskottet icke kunna ega rum, och densamma ej heller är af beskaffenhet att kunna blifva föremål för gemensam omröstning, har frågan, enligt utskottets åsigt, förfallit; hvilket utskottet får för Riksdagen

anmäla.

Stockholm den 10 maj 1897.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.

Reservation

vid punkten 2:o)
af herrar friherre *von Schwerin, Collander, Fredholm, G. Jansson, Lundström, S. M. Olsson, Göransson, Swartling, Nilson* och *Bergendahl*, hvilka anförde:

»Regeringsformens § 71 är af följande lydelse:

»På enahanda sätt (gemensam omröstning) förfares jemväl der kamrarne sig icke förena om grunderna för någon bevilling, sättet för deras tillämpning, eller bevillingens fördelning till utgörande.»

Riksdagsordningens § 65 innehåller föreskrift, att när i fråga om bland annat *bevilling* kamrarne fatta stridiga beslut, gemensam omröstning skall ega rum.

Då med hänsyn till dessa bestämmelser kamrarnes skiljaktiga beslut angående 14 § i förevarande författningsförslag, enligt vår åsigt, böra blifva föremål för gemensam omröstning, hafva vi inom utskottet påyrkat, att utskottet skulle uppsätta och för Riksdagen framlägga förslag till voteringsproposition.»